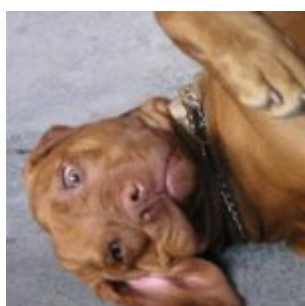

Návštěva ZOO už se plánovala dlouho. S příchodem podzimu a zazimováním chalupy se konečně zadařilo a chystali jsme se jít okouknout, jak vypadá ZOO v novém. Aby nás bylo víc a nebáli jsme se vlka nic, naplánovali jsme návštěvu společně Kačerem a Majorem Mrňavkou. Moje máma už dlouho chtěla Abbie vidět a tak jsme přibráli do party i ji. Auto jsme nechali v zadní části parkoviště a vyrazili na místo srazu u vchodu do ZOO.

Ešus rotoval nadšením, protože mu bylo jasné, že jsme mu zase chystali

nějaké to dobrodruží. Abbie už byla s páníčky uvnitř, protože se prostě nemohla dočkat, až se s tím vším zvířectvem seznámí. Dali jsme si tedy sraz u medvědů. Když se Zrzavohubec a Major Mrňavka potkali, začal jejich obvyklý tanec přemetů, kotoulů, pošťuchování a okusování. Tentokrát ovšem komplikované o vodítka.

Do toho všeho se ještě muselo stihnout uvítání lidí, protože z pohledu psů jsme se už roky neviděli a taktéž se Abbie musela nutně a řádně seznámit s mojí mámou, protože tu ještě neznala a tak jí musela předvést všechny svoje výskoky a veletochy – tak intenzivně, že sebou bacila s pořádnou razancí na zem, až to zadunělo (že by hlava? :-)). Máma byla z Mrňavky stejně nadšená, jako ona z ní. Pak se ovšem už Abbie zase musela věnovat hopíkování s Ešusem.

Zkonstatovali jsme, že kdyby se ti dva rozhodli založit rodinu, zplodili by tak neuvěřitelné cvoky, že to přesahuje veškerou lidskou představivost. Bylo jim úplně jedno, že se kus od nich prochází lední medvěd, hlavně, že se mohli masakrovat.

Rozpustili jsme jejich dýchánek a popošli o kus dál. Dostali jsme se ke stánku se zahřívacími nápoji, které bylo nutno zakoupit a já se šla s Ešátorem podívat na vydra. Bylo z toho oboustranné okukování. Milá vydra byla očividně kontaktní tvor a kdyby to šlo, procedila by se skrz sklo. Ešus chvíli poskakoval kolem a pak už jen studoval toho divného a mokrého

jezevčíka. Já byla nadšená neméně, protože pro vydry mám slabost pro jejich hravou povahu a veselý kukuč.

Když se nám ukázal pštros, zůstal Zrzavohubec štajf! Takhle velkou ptícu teda ještě nikdá neviděl!!! (asi chlapec zapomněl, jak chtěl v ranném věku ulovit čápa a když k němu dorazil blíž, velmi rychle si to zase rozmyslel a mazal dobrovolně k paničce). Když se vezme, jak ho terorizuje Kosta, tak nedejpsíbůh, aby taky takhle někdy narostl. Potom jsme se dostali ke psům pralesním a tady nastal zádrhel. Major Mrňavka nemohla rozdýchat to množství zvířátek, ke kterým nemůže a tak se dala do "hovoru". Jenže v ZOO se pejsci pochopitelně musí chovat tiše, aby nerušili zvířata. A protože si nenechala vymluvit, že se nesmí hlučet, rozhodl se páníček, že bude rozumnější, když jí odvedl domů.

K Ešusově převelikému žalu. Aby si to vynahradil, tak se aspoň cele věnoval Kačerovi s tichou nadějí, že třeba Majora schovává někde v kapse, nebo v kabelce. Trochu to tedy spravili vlci, kde jsme pochopitelně strávili nejvíce času. Při prvním pohledu to vypadalo, že ve výběhu není vlk ani jeden. Pak bystré oko zaměřilo a hele, támhle jeden leží a kousek od něj druhý. No, mají to tady pro dva vlky teda celkem velký.... jejdá, támhle se zvedl ještě jeden a teď další a další.

Nakonec z toho byla slušná smečka nádherných zvířat, na kterých jsem mohla oči nechat. Měli jsme možnost vidět jejich vítací rituál, vyzorovat kdo z nich je šéf šéfů, kdo je třídní šašek a kdo je ten poslední v řadě. Ešus valil kukadla a když pak ke sklu přišel jeden z jeho dávných předků, nestačil se divit. A zvláštní věc. Krom toho divení víc nepředvedl. Říkala jsem si, že si třeba bude tahat triko, tak jak rád občas machruje. Ale kdepááák, nic. Jen koukal jak zjara. Tipla bych, že si zkrátka netroufl. Jojo, jsou v životě psa situace, kdy se machrovat nedá :-) .

Pak jsme měli menší kolizi. Narazili jsme na převelice, převelice nebezpečného tvora. Jednalo se o druh - kancus sochatus. Ano, jednalo se o sochu kance, v celkem reálné velikosti. Asi velmi nebezpečné zvíře, takže Náčelník Zrzavá huba po jeho spatření udělal parakotoul a naprosto se zděsil. Naštěstí nehodlal hlučet, takže jsme mohli projít seznamovacím ceremoniálem a zjistit tak, že kancus sochatus, je neškodný jedinec

znevýhodněný navíc tím, že mu nebyla do vínku dána žádná hybnost. O pár metrů dál se nám ovšem ukázala v plné parádě jeho předloha.

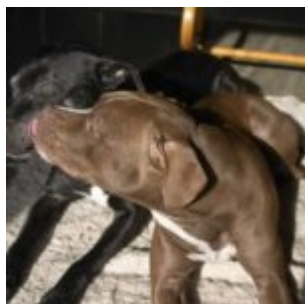
A tady se projevilo, že Zrzavohubec to má v té makovici opravdu řádně rozdané, protože jak se bál sochy kance, tak s živým by se býval bratřil. Byl z něj tak nadšený, že mu bylo šumafuk, když mu pod čumesem pochodoval jelen. Měl oči jen pro kance a nadšením svingoval opřený o zábradlí. Což se pochopitelně zase nelíbilo mně. Byla bych ráda, aby se zrovna o tenhle druh divoké zvěře nezajímal vůbec. Při našem courání přírodou se jednou určitě stane, že se s divočákem potkáme a tak bych si tak jako představovala, že se mlčky rozejdeme všichni svou cestou.

Chvilku jsme se zdrželi u výběhu s tygrem, kde tygr byl víc u vytržení než Ešátor. Ten byl opět zaujat prohledáváním Kačera, zdaliž náááhodou fakt z tý kapsy Majora nakonec nevytáhne. Nevytáhla, no. A tak si to tedy musel vynahradiť. Zkusil prozkoumat dikobraza. Tam nic záživného neshledal. Asi proto, že je odmalička naučený, že ježků si nesmí všímat. Ovšem co ho naprosto zaujalo - a to už jsme v Zoo s mamkou osaměly, protože se dalo jednak do deště a Kačer už musela fordit domů a David, ten nás opustil, když vyprovázel Briana s Majorem Mrňavkou - to byli lachtani.

Hned zpočátku ne, ale jak přišla po čase ošetřovatelka a začalo krmení spojené s cvičením, tak to byl Zrzavec zcela fascinován. Tlama se mu vyvėsila, oči vypoulily a člověk si v nich mohl zrovna přecíst jak mu běží hlavou otázka za otázkou: "Sakra co je todlenc za divný čokly? Já teda umím plavat fakt perfektně, ale co oni dokážou kvůli rybičce, to teda čumim! No ale jak poslouchaj!!! A jen kvůli takový čudle? Kdyby jim baba mrskla aspoň půlku velryby, tak to pochopim, ale takhle?? Hm a taky na píšťalku, jako já.

No to bude asi nějaký univerzální poslouchací zařízení, ta píšťalka. A hele, tendle to šidí! No jo, fakt! On podvádí. A jajaj, baba je taky nekompromisní, jako panička, taky nic nedostal! Jo máme to my čoklové těžký. Poráde jen poslouchat a poslouchat. Počkéej, kam deme? Já se chtěl eště dívat, víš? No že prší, ty naděláš, kvůli pár kapkám! Mně to rozhodně nevadí.

Teda, seš opravdovej despota. Ještě, že támhle už je páníček, budeme se honit!"

Major Mrňavka a tulení babí Andula

Jak jsme posléze zjistili, lachtani upoutali nejenom Náčelníka Zrzavou hubu. Jeho souputnice, kterou celou trasu v ZOO nepřestal hledat, slečna Major Mrňavka si při odchodu ze ZOO z lachtanů taky sedla na zadnici a okouzleně je pozorovala. Přesvědčená patrně, že to jest její milovaná babička, která se z nějakého důvodu rozhodla vykoupat. A světe div se, nějaká Mrňavka jí vůbec, ale vůbec nezajímá!

“Co se to s tou babi stalo???? Proč si mě nevšímá a rochní se tam v tý ledový vodě??? Je vůbec normální??? Babíííí, babíííí, slyšíš??? Tady sem!” a “babíí” pochopitelně nic a dál se ráchala ve vodě. Muselo to být pro Majora Mrňavku vpravdě kruté zklamání. Jaké to štěstí, že když dojela domů, stačila se “babí teleportovat” do pelíšku a čekala tam na ni, aby se spolu mohly pořádně přivítat. Huf a svět byl zase takový, jaký má být.

Ešus si dal před východem ze ZOO s páníčkem několikero rychlých sprintů, aby trochu vypustil nahromaděnou energii, nalodil se do kufru a spokojeně chrupal až domů. A já jsem byla taky spokojená. Poté co se předvedl u Vojty, Kuby a Matěje, kam jsem se musela jet nutně podívat, protože to jsou moji medvědí favorité, jsem měla strach, jak se bude v ZOO chovat. Opět příjemně překvapil, protože jak u medvědů hlučel (“No a co se divíte?? Takový tři příšerný a huňatý psiska, taky byste zaručeně hlučeli!”) a vyhrožoval jim přetržením za živa (“No aby ne, když byli za bytelným plotem, že jo?”), tak v ZOO byl za vzorňoucha.

Možná hlavně kvůli tomu, jak se marně snažil objevit Majora Mrňavku u Kačera v kabelce. Uvidíme, určitě si chci návštěvu v ZOO zopakovat a tak jsem na to zvědavá. A až tam půjdeme, tak snad s sebou vezmu i foťák, protože tentokrát ještě nebylo čím fotit a tak si musíte vystačit se standardním Ešusem, standardní Majorem Mrňmavkou a “tulení” babičkou Andulou

7.6.2007